

**SLUJBA DE OBȘTE
LA O CUVIOASĂ**

Tipărită
cu binecuvântarea Prea Sfințitului
NICODIM
Episcop de Edineț și Briceni

© Seminarul Teologic Liceal de fete „Sf. Cuv. Mc. Elisabeta”
Edineț

LA VECERNIE

După obișnuitul Psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întîii

La Doamne, strigat-am..., stihirile pe 6, glasul al 8-lea:

Podobie: Mucenicii Tăi, Doamne...

Întru durerile pustnicești răbdînd, ai luat dar a curăți durerile sufletești și trupești, maică cinstită (N), și a goni cu Duhul duhurile cele necurate, și a ajuta tuturor celor scîrbiți, cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, cere tămăduire tuturor și mare milă. (2 ori)

Racla moaștelor tale izvorăște vedere orbilor și vindecare tuturor bolnavilor care vin cu credință și cer cercetarea ta, maică cuvioasă și vrednică de minuni (N). Pentru aceasta, cu rugăciunile tale, cere nouă mare milă. (2 ori)

Milostivire ai cîștigat către Cel de aproape și credința dreptmăritoare, și dragostea cea către Dumnezeu, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, cinstită (N). Dumnezeiescul dar al Duhului s-a odihnit întru tine, maică cuvioasă, pentru aceasta, cu rugăciunile tale, păzește pe cei

ce cu credință te fericesc pe tine. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Împăratul cerurilor, pentru iubirea de oameni pe pămînt, S-a arătat și cu oamenii a petrecut. Că din Fecioară Curată trup luînd și dintru dînsa ieșind cu luarea un Fiu este îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, pe Acesta desăvîrșit Dumnezeu și Om desăvîrșit cu adevărat propovăduindu-L, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

VOHOD: Lumină lină...

Prochimenul zilei.

PAREMIILE

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 3).

Sufletele dreptilor sunt în mîna lui Dumnezeu și nu se va atinge de dînsule munca. S-a părut întru ochii cei nepricepuți a muri și s-a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea de la noi - sfărîmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor,

este plină de nemurire. Și întru puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui. Căci Dumnezeu i-a ispitit pe dînșii și i-a aflat Lui vrednici. Ca aurul în ulcea i-a lămurit pe ei și ca o jertfă de ardere întregă i-a primit pe ei. Și, în vremea cercetării Sale, vor străluci, și ca scînteiele pe paie vor fugi. Vor judeca limbi și vor stăpîni popoare, și va împărăți într-înșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dînsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dînsul. Că dar și milă este întru cuviosii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 5)

Dreptii în veci vor fi vii, și de la Domnul plata lor, și purtarea de grijă pentru dînșii de la Cel Preaînalt. Drept aceea, vor lua Împărăția podoabei și stema frumuseții din mîna Domnului. Că, cu dreapta Sa, va acoperi pe ei și cu brațul Său îi va apăra. Lua-va toată arma rîvna Lui, și va într-arma făptura cu arme spre izbînda vrăjmașilor. Îmbrăca-Se-va în ziua dreptății

și Își va pune Lui coif, judecata cea nefățarnică. Lua-va pavăză nebiruită bunătate, și va ascuți cumplită mînie întru sabie, și, va ridica război împreună cu Dînsul lumea asupra celor fără de minte, merge-vor drept nemeritoare săgețile fulgerilor, și, ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la țintă vor lovi. Și din mînia cea zvîrlitoare de pietre pline, vor cădea grindine, înfierbînta-se-va asupra lor apa mării. Și rîurile îi vor îneca de năprasună. Sta-va împotriva lor Duhul puterii și ca un vifor va vîntura pe ei, și va pustii tot pămîntul fărădelege, și răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Ascultați, dar împărați și înțelegeți, învățați-vă, judecătorii marginilor pămîntului. Ascultați, cei ce stăpîniți mulțimi și cei ce vă trufiți, întru noroadele limbilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpînire și puterea de la Cel Preaînalt.

De la înțelepciunea lui Solomon, citire:

(cap. 4)

Dreptul, de va ajunge să se sfîrșească, întru odihnă va fi. Că bătrînețile sunt cinstite, nu cele

de mulți ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Și căruntețile sunt înțelepciunea oamenilor și vârsta bătrâneților, viața cea nespurcată, plăcut lui Dumnezeu fiind, L-a iubit, și viețuind între păcătoși, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înșelăciunea să înșele sufletul lui, că rîvna răutății întunecă cele bune, și neînfrînarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfîrșindu-se peste puțin, au împlinit ani îndelungați. Că plăcut era Domnului sufletul lui, pentru aceasta, s-a grăbit din mijlocul răutății, iar noroadele văzînd și necunoscînd, nici punînd în gînd una ca aceasta. Că dar și milă, este întru cuvioșii Lui și cercetare întru aleșii Lui.

LA LITIE

Stihira hramului

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cursele sufletești și patimile trupești le-ai tăiat cu sabia înfrînării, și greșelile cugetului cu tăcerea postului le-ai omorît, și cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia, și ne-ai odrăslit nouă rodul pocăinței,

cuvioasă. Pentru aceasta, prăznuim pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei:

Mîntuiește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestruciat și folositor.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor cerești...

De mărirea părinților dorind cu adevărat, mărirea cea nestrucăcioasă ai iubit-o. Pentru aceasta, depărtîndu-te de cele trecătoare, trupul tău la toate durerile ți-ai dat (**N**), și acum primești răsplătirile durerilor, împreună cu Hristos împărățind.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeu lui Israil.

Frumoasa podoabă a Mirelui Hristos poftind-o, (**N**), și a te face mireasă a Lui voind, cu toate felurile bunătăților, prin durerile înfrînării pe tine te-ai înfrumusețat. Pentru aceasta, acum cu Dînsul împărățești în camera Lui.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui.

Pornindu-te la limanul cel dumnezeiesc cu totul cinstit, liniștit ai trecut valurile tulburărilor lumești și corabia sufletului tău, cea plină de averi tainice, o ai purtat necufundată de amărăciunea desfătărilor.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Strălucit-a astăzi mai luminat decât soarele, sfințită pomenirea ta, ceea ce ești vrednică de minuni, luminând sufletele cele din întuneric și totdeauna gonind negura dracilor.

Și acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții, ție ne

rugăm: Roagă-te, Stăpînă, să se miluiască sufletele noastre.

La binecuvîntarea pînilor

TROPARUL glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osîrdie s-a mîntuit cel după chip, că, luînd Crucea, ai urmat lui Hristos, și, lucrînd, ai învățat, să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta, și cu îngerii împreună se bucură, cuvioasă (N), duhul tău. (de 2 ori)

Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., (o dată)

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., troparul sfintei (de 2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Cel Ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un

Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mîna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi și mîntuiește, Mîntuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

După catisma întâi, Sedealna,

glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvîntul Cel împreună fără de început...

Bărbătește răbdînd nevoițele cu înfrînare, ai surpat pe cel mult meșteșugăreț și întru răbdare viața viețuind cu bună-credință, cuvioasă (N), acum ai trecut către Dumnezeu, rugîndu-te pentru toți, cei ce cu sfințenie săvîrșim sfîntă prăznuirea ta. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Maică cea cu totul fără prihană, strălucește-mi mie raza pocăinței, risipește negura răutăților mele celor nemăsurate și gonește, Fecioară, cugetele inimii mele celei viclene.

După catisma a doua, Sedealna

glasul al 4-lea:

Podobie: Degrabă ne întîmpină pe noi...

Trupul ți-ai răstignit împreună cu patimile și toată dragoste o ai avut, (N), către Hristos, Mirele tău cel nestruciat. Pentru aceea, ai luat cunună și te-ai numărat cu cetele Îngerești, cuvioasă, rugîndu-te Lui cu osîrdie, pentru cei ce te cinstesc pe tine. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Mă supără pe mine viforul păcatelor și tulburarea cugetelor celor necuvioase. Milostivește-te, ceea ce ești cu totul fără prihană și mîna spre ajutor, ca una ceea ce ești milostivă, întinde-mi mie, ca, mîntuindu-mă, să te măresc pe tine.

Se cîntă polieleul: „Robii Domnului”.

Apoi aceste mărimuri:

Fericimu-te pe tine, cuvioasă maică (N), și cinstim sfîntă pomenirea ta. Că tu te rogi pentru noi lui Hristos, Dumnezeului nostru.

Cu aceste stihuri:

1. Așteptînd am așteptat pe Domnul și El a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.
2. Genunchii mei au slăbit de post și trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.
3. Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.
4. Schimbat-ai plîngerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie.
5. Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său.
6. Cîntați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui.

Slavă..., glasul 1-îi:

**Slavă Ție, Treime Sfîntă:
Părinte, Cuvinte și Duhule**

Sfinte, zicînd: Slavă Ție Dumnezeule.

Și acum..., același glas:

Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicînd: și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu,

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină...

Mai înainte aleasă de Dumnezeu, Maică, la limanul vieții povățuindu-te, fără de valuri ai trecut viforul vieții, cu Îngerii lăudînd pe Izbăvitorul, și rugîndu-te neîncetat pentru noi, ca dar și milă să ne dăruiască nouă Hristos, păzind turma care cu dureri o ai adunat. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, ceea ce prin Îngeri ai luat bucuria lumii; bucură-te ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul; bucură-te ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Dumnezeu.

Antifonul întîi, glasul al 4-lea:

Din tinerețile mele...

Prochimen glasul al 4-lea:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih: În Biserici bine cuvîntați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

Toată suflarea...

Evangelhia de la Matei

(XXV, 1-13, vezi sîmbătă, săpt. a 17-a după Pogorîrea Sf. Duh)

După Psalmul 50,

Stihira, glasul al 2-lea:

Cursele sufletești și patimile trupești, le-ai tăiat cu sabia înfrînării, și greșelile cugetului cu tăcerea postului le-ai omorît, și cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia, și ne-ai odrăslit nouă rodul pocăinței, cuvioasă; pentru aceasta, prăznuim pomenirea ta.

C A N O A N E L E

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

(Vezi al doilea Paraclis al Maicii Domnului).

Canonul Sfintei:

Cîntarea întîi, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe faraon ce se purta în căruțe, l-a cufundat toiagul lui Moise, Cel Ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind, și despărțind marea, și pe Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru l-a mîntuit, pe cel ce cînta cîntare lui Dumnezeu.

Pe mine, cel ce cu viforul patimilor pretutindeni mă cufund și sufletul meu cel ce cu tulburarea gândurilor se clatină, la limanul cel liniștit al voinței lui Hristos, cu rugăciunile tale, cuvioasă (N), îndreptează-l, ca, după vrednicie, să te laude pe tine.

Cu frumusețile fecioriei fiind luminată, de Dumnezeu fericită (N), Cuvîntului Celui curat te-ai făcut mireasă, dumnezeiește viețuind cu postirea. Și urmelor celor purtătoare de viață ale Aceluia ai urmat, răbdînd omorîrea patimilor.

Slavă...,

Învățăturilor dumnezeieștilor părinți ai urmat, slăvită (N), și obiceiurilor Celui curat ai rîvnit, cuvioasă. Viețuind, cea fără de trup cu înfrînarea și curăția, și fecioria, și cu adevărata smerenie.

Și acum..., a Născătoarei:

Dumnezeiasca năstrapă și trapeză, care a purtat pîinea vieții, holda cea nelucrată, munte sfînt, pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioară cu cîntări să o slăvim.

Cîntarea a 3-a,

Irmosul:

Doamne, Cel Ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc, și ai zidit, Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cel Ce ești marginea doririlor, și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

În cămările cerești cu raze luminoase te-ai sălășluit, făcîndu-te mireasă aleasă Atotțiitorului, rîu de tămăduiri izvorăști, (N), uscînd nouă curgerile patimilor.

Împodobitu-te-ai cu dorul cel desăvîrșit, dorind de Hristos, Care pentru mulțimea milostivirii, cu trupul S-a sărăcit, și ai urmat cuvintelor Lui celor de viață dătătoare, urînd toate frumusețile lumești.

Slavă...,

Aripile cele aurite ale faptele celor bune cîștigîndu-le, la înălțimea cerului ai zburat, fericită (N), ca o porumbiță nestrucată.

Și acum..., a Născătoarei:

Neamul omenesc s-a mîntuit, Fecioară, prin Darul Celui ce S-a sărăcit cu trupul, din pîntecele

tău negrăit. Pentru aceea, te cinstim pe tine și cu bună-credință te ferim, Preacurată Fecioară, de Dumnezeu fericită.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Înălțatu-te-ai pe Cruce...

Cu frumusețile pustniceștilor sfințitelor nevoițe te-ai arătat feciorește preaîmpodobită, ca o mireasă fără prihană, fecioară a lui Hristos și cu Dînsul, în camera cea nestricăcioasă, ai intrat, îndulcindu-te de frumusețile Lui. Roagă-te dar ca să ne mîntuim noi de toată nevoia, cei ce cu dragoste te lăudăm pe tine.

Și acum..., a Născătoarei:

Curată cu totul fără prihană și neispită de nuntă, ceea ce una pe Cel fără de ani, Fiul și Cuvîntul lui Dumnezeu, sub ani L-ai născut, pe Acela roagă-L împreună cu sfinții și cu cinstiții apostoli, cu mucenicii și proorocii, și cu cuvioșii, să ne dăruiască nouă curățire și mare milă.

Cîntarea a 4-a,

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, taina rînduiei Tale, înțeles-am

lucrurile Tale și am preaslăvit dumnezeirea Ta.

Praznicul tău cel luminat, strălucind cu lumina dumnezeiescului Duh, luminează sufletele noastre, ale celor ce cu credință te lăudăm pe tine, (N), cuvioasă.

Cu minuni dumnezeiești ai încredințat pe cei ce nu știau pe Stăpînul și către cunoștința Lui i-ai întors pe cei ce au lăsat întunericul înșelăciunii.

Slavă...,

Daruri lui Hristos ai adus, omorîrea cea curată a mădularelor și ostenele înfrînării, împotriva cărora ai primit Împărăția cerească, (N), și desfătarea cea veșnică.

Și acum..., a Născătoarei:

Smerindu-mă mă mîntuiește pe mine, care viețuiesc cu cugetul măreț, Preacurată, ceea ce ai născut pe Cel Ce a înălțat firea noastră cea smerită.

Cîntarea a 5-a,

Irmosul:

Mîne cînd strigăm Ție: Doamne mîntuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Mîinile tale cu bună cucernicie ridicate fiind către Ziditorul, maică (N), au surpat întăritările vrăjmașilor.

Ținîndu-te pe tine de mîna ta cea dreaptă, Cel Preaînalt te-a povățuit pe tine, maică, către cereasca desfătare.

Slavă...

Cărarea cea strîmtă trecînd în postire, ai ajuns la lărgimea raiului, (N), cu totul cinstită.

Și acum..., a Născătoarei:

Cei ce, de Dumnezeu Născătoare, nu te știi pe tine Maica lui Dumnezeu, nu vor vedea Lumina, Care S-a născut din tine, Preacurată.

Cîntarea a 6-a,

Irmosul:

*Dă-mi mie haină luminoasă,
Cel Ce Te îmbraci cu lumina ca
și cu o haină, Multmilostive
Hristoase, Dumnezeul nostru.*

Omorînd mișcările trupești, peste patimi foarte te-ai împărățit. Și acum, întru tot cinstită (N), petreci întru luminările cele fără de patimi.

Chipului Mîntuitorului te-ai obișnuit a te închina, slăvită, cu faptele și cu cuvintele tale

păzind învățăturile Lui cele mîntuitoare.

Slavă...

Nor te-a arătat pe tine Hristos, Maică (N), care izvorăști ploaia vieții, celor ce cu credință cer de la tine, preaslăvită.

Și acum..., a Născătoarei:

Împodobit este cu frumusețea dumnezeirii mai mult decît toți oamenii Fiul tău, Preacurată, deși trup S-a făcut pentru noi.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Podobie: Primind darul...

Pentru dragostea Domnului, preacuvioasă, pofta odihnei o ai urît, cu postul duhul tău luminîndu-ți, că pe fiare tare le-ai biruit. Ci, cu rugăciunile tale, întăritarea celor potrivnici o risipește.

ICOS

Curgeri de cuvînt dă-mi mie, Dumnezeul meu, și izvor de rînduiala cea bună, fă mîntea mea, și binecuvîntează limba mea, pentru ca să laud pe Mielușeaua Ta, pe care o ai încununat cu bunătatea Ta. Căci dacă Tu însuși nu-mi vei da cuvîntul cel vrednic, cum voi

aduce darul eu, cel sărac, celei bogate în cuvinte și fapte. Pentru aceea, dă-mi mie putere ca să mărturisesc nevoițele ei, căci tare a biruit fiarele. Ci, pentru rugăciunile ei, sfărîmă întărîțările celor potrivnici.

Cîntarea a 7-a,

Irmosul:

Tinerii evreiești, în cuptor, au călcat văpaia cu îndrăzneală, și au prefăcut focul în rouă strigînd: Bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeu, în veci!

De podoaba cea stricăcioasă n-ai băgat seamă, (N), cuvioasă, căutînd cele ce sunt acolo răsplătiri și lumina, și dumnezeiasca slavă cea neîmbătrînitoare, și frumusețea, și dumnezeiescul locaș.

Lumea cea stricăcioasă o ai schimbat cu viața cea mai presus de lume și neîmbătrînitoare, și hrana cea vremelnică cu ființa nestricăcioasă, și pe logodnicul cel trupesc cu Mirele cel ceresc.

Slavă...

Minte de Dumnezeu iubitoare ai cîștigat, (N), în trup fiind, îngerilor te-ai asemănat, priveghind cu călduroasă

dragoste și cîntînd: Bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeu, în veci!

Și acum..., a Născătoarei:

Vezi necazul meu, Fecioară, pe care mi l-a adus mulțimea răutăților mele, și din focul cel veșnic scoate-mă pe mine, cel ce strig: Bine ești cuvîntat, Doamne Dumnezeu, în veci!

Cîntarea a 8-a,

Irmosul:

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu, în cuptor împreună cu focul și văpaia călcîndu-o, au strigat: Bine cuvîntați, lucrurile Domnului, pe Domnul!

Înfrumusețată fiind cu strălucirea curăției și cu viața cea curată luminată fiind, Maică, stai înaintea Mirelui tău, Hristos Dumnezeul nostru.

Mulțimea bolilor omenești tămăduiește și gonește smintelele drăcești trupul tău cel sfînt, cuvioasă, cel ce în mormînt preaslăvit se ascunde.

Binecuvîntăm pe Tatăl...

Sfințită jertfă te-ai adus pe tine și prinos luminat, cuvioasă maică (N), ca o tămîie bine

mirositoare, Stăpînului tuturor,
Hristos Dumnezeu nostru.

Și acum..., a Născătoarei:

Fără stricăciune pe Cuvîntul
cel mai presus de cuvînt L-ai
născut, Care de toate
stricăciunile ne izbăvește pe noi.
Pentru aceasta, pe tine,
Fecioară, cu credință te mărim.

Cîntarea a 9-a,

Irmosul:

*Înfricoșatu-s-a tot auzul de
nespusa lui Dumnezeu pogorîre,
căci Cel Preaînalt, de voie, S-a
pogorît pînă la trup, din pîntecele
fecioresc făcîndu-Se om. Pentru
aceasta, pe Preacurata, de
Dumnezeu Născătoarea,
credincioșii o mărim.*

Dorit-ai de frumusețea cea
înțelegătoare a Mirelui și cu
curăție L-ai iubit pe Dînsul.
Unde odihnești, unde paști!, cu
căldură ai strigat. Ca să mă
încălzesc la Tine și întru
strălucirile Tale să mă
îndulcesc, mărim bunătatea Ta!

Minte ai avut în sufletul tău și
smerenie, și dumnezeiască
blîndețe, credință neîndoită și
nădejde, și dragostea cea către
Dumnezeu. Cu rugăciunile cele

de toată noaptea apropiindu-te
către Dînsul, și cu luminările
cele ce sunt acolo, fericită (N),
strălucindu-te și luminîndu-te.

Slavă...,

Adunatu-s-au astăzi
popoarele, ca, cu laude, să
mărească pe Domnul, Care a
mărit această a ta sfîntă
prăznuire, întru care
pomenește-ne pe noi, cei ce te
pomenim pe tine, stînd înaintea
lui Hristos, Mirele tău, cuvioasă
și întru totul cinstită (N).

Și acum..., a Născătoarei:

Milostivește-te spre mine,
Dumnezeule, Cel Ce Te-ai
născut din Fecioară și ai auzit pe
cea ce Te-a născut, și după
naștere nestricată. Cînd vei
șede să judeci faptele mele,
fărădelegile și păcatele mele
trece-le cu vederea, ca Cel ce ești
fără de păcate și Milostiv
Dumnezeu, și Iubitor de oameni.

LUMINÎNDA:

Ascunzîndu-te de domnul
rușinii, cu înțelepciune l-ai
arătat pe el fără de minte.
Fecioară fiind cu sufletul și cu
trupul, te-ai făcut bărbat cu
mintea și cu credința, cuvioasă

(N), podoaba celor întru feciorie și frumusețea călugărițelor. (2 ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei:

Strălucește-mi mie ziua veseliei celei înțelegătoare, că tu, Curată, ești lumina și viața celor ce sunt întru întuneric, căci a voi și a face poți, ca ceea ce ești Stăpîna tuturor. Izbăvește pe toți din nevoi și pe toți cei scîrbiți de smintelile celui viclean.

LA LAUDE

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Zburdările trupului le-ai supus sufletului, cu iubirea de credință prin nevoințele pustnicești, și ai urmat lui Hristos, sălășluindu-te în mijlocul femeilor celor pustnice, cu toată cuviința, **(N)**, stingînd aprinderile dezmierdărilor, cu dumnezeieștile ploi ale lacrimilor și aprinzînd cea mai tare dorire către Ziditorul. (2 ori)

Zidit-ai lui Dumnezeu locaș sfințit spre folosul multora, făcîndu-te locaș al Sfîntului Duh, preaînțeleaptă, cu curăția sufletului, și ai povățuit sufletele către nevoințele pustnicești cele

folositoare, și le-ai adus pe ele mîntuite ca o zestre Stăpînului, **(N)**, cu care împreună cu credință te cinstim pe tine.

Fecioarele Te-au iubit pe Tine, Mirele și Domnul, ascultînd de învățătura Ta, și cu duhul trecînd cu vederea slăbiciunea cea trupască, au înfrînat patimile cu osîrdie și bună-credință, și au intrat împreună cu Tine, în cămara cerească și dumnezeiască, bucurîndu-se întotdeauna,

Slavă..., glasul al 8-lea:

O, preaslăvită minune! Dîndu-te pe tine cu osîrdie lui Dumnezeu, prin durerile pustnicești, și prin pustniceștile lacrimi, dum-nezeiasca dragoste o ai împlinit, și patimile trupești le-ai biruit, și cu înfrînarea ai călcat pe demoni, și te-ai făcut mireasă Atotțiitorului.

Și acum..., a Născătoarei:

Glasul Arhanghelului Gavriil luînd, să zicem: Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, ceea ce pe Hristos, Dătătorul de viață L-ai născut.

Slavoslovia cea mare, troparul, ecteniile și otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile din cântarea a 3-a și a 6-a.
Prochimen gl. al 4-lea: Dați slavă lui Dumnezeu în locașul cel sfânt, Dumnezeul părinților noștri. Stih: În adunări binecuvîntați pe Dumnezeu. Apostolul din Epistola către Galateni (III, 23- IV, 2, vezi al doilea Apostol din 7 decembrie). Aliluia, glasul 1-ii : Așteptat-am cu nerăbdare pe Domnul. Stih: Picioarele mele le-am pus pe stîncă.

Evangelhia de la Luca (VII, 37-50, vezi din 14 octombrie).

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.